



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 250/2021
22.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић чланова већа, у парничном поступку тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милош Рајковић адвокат из ..., против тужене „Vanca intesa“ а.д. Београд, ради утврђења, решавајући сукоб стварне надлежности између Трећег основног суда у Београду и Привредног суда у Београду, на седници већа одржаној дана 22.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно је **НАДЛЕЖАН** Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Тужилца је дана 31.03.2021. године поднела тужбу Трећем основном суду у Београду против тужене „Vanca intesa“ а.д. Београд, ради утврђења ништавости одредбе члана 4. уговора о краткорочном кредиту за ликвидност бр. ... закљученог између ... СТР АА као корисника кредита и тужене банке и ради стицања без основа. Решењем Агенције за привредне регистре БП 22931/2015 од 04.03.2015. године, предузетничка радња СТР ..., АА предузетник брисана је из регистра привредних субјеката.

Трећи основни суд у Београду се, решењем П бр. 32447/20 од 27.10.2020. године, огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и списе предмета је доставио Привредном суду у Београду.

Привредни суд у Београду није прихватио стварну надлежност па је списе, уз пропратни акт П 3211/21 од 13.04.2021. године, доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/2015, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 – УС, 87/18, 88/18 – УС) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018 и 18/2020 – у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Према члану 22. став 2. Закона о уређењу судова, основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан други суд.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице, ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

Одредбом члана 65. Закона о парничном поступку прописано је да се странке могу споразумети да им у првом степену суди суд који није месно надлежан, под условом да је тај суд стварно надлежан, ако законом није прописана искључива месна надлежност неког суда. Ставом 2. истог члана, прописано је да ако је законом прописано да су за суђење месно надлежна два или више домаћих судова, странке могу да се споразумеју да им у првом степену суди један од тих судова или неки други стварно надлежан суд.

У конкретном случају, погрешно је становиште Трећег основног суда у Београду изражено у образложењу решења П 32447/20 од 27.10.2020. године, будући да парничне странке нису могле уговорити стварну надлежност, већ само месну надлежност суда. Привредни субјекат – ... Самостална трговинска радња АА предузетник ..., чији је оснивач тужиља, брисана је из регистра предузетника пре подношења тужбе, па је за поступање у овом спору надлежан Трећи основни суд у Београду.

Врховни касациони суд је, применом члана 22. став 2. ЗПП, донео одлуку као у изреци решења.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић